

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIV. évfolyam, 58. szám

Ara: 60 fillér

Vasárnap, 1958. március 9.

APRÓ ANTAL:

A tanácsok kérik a dolgozók segítségét és támogatását a problémák megoldásához

Mint már közöltük, pénteken az EFEDOSZ budapesti székházában megkezdődött a tanácsfunkcionáriusok két-napos országos értekezlete. Az értekezletet Dobi István elvtárs, az Elnöki Tanács elnöke nyitotta meg, majd Apró Antal elvtárs, a Minisztertanács első elnökhelyettese mondott beszédet. Bevezetőben a tanácsok szerepéről, jelentős feladatairól beszélt, majd megállapította: — A szocializmus építésében továbbra is szilárdan támaszkodhatunk a tanácsokra. A párt és a kormány nevében kijelentem — mondotta Apró elvtárs —, hogy tovább fogunk haladni a megkezdett úton, erősíteni, szilárdítani fogjuk a tanácsok munkáját. Ezután emlékeztetett arra, hogy az ellenforradalom szerette volna megsemmisíteni a proletárdiktatúra központi szerveit és arra törekedett, hogy a tanács-rend-

szert rágalmazza, lejárássa a tömegek előtt. A tanácsok legtöbb helyen önjelölt, valamint a forradalmi munkás-paraszt kormány rendelkezéseire támaszkodva az akkori igen nehéz politikai és gazdasági körülmények ellenére viszonylag gyorsan rendezték soraikat, a tanácsok döntő többsége, úgyszintén az apparátus jelentős része bebizonyította, hogy a néphatalomért nemcsak a békés építőmunka idején tudnak dolgozni, hanem az ellenség elleni harcban is szilárdan lehet rájuk támaszkodni. Az MSZMP Központi Bizottsága és a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány nevében ezúton is megköszönjük azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a néphatalom védelmében, az ellenforradalom leverésében és az ország törvényes rendjének helyreállításában

tettek — mondotta —, majd áttért a községi és városi tanácsok helyzetének, munkájának ismertetésére. Régebben főtevékenységük a begyűjtés és a termelőszövetkezetek szervezése volt, sok helyen erőszakosan. Ez a dolgozó parasztságot egyes esetekben elidegenítette a tanácsoktól. Mindez megszűnt. A kormány megszüntette a begyűjtést, az MSZMP ideiglenes központi bizottsága pedig elítélte a termelőszövetkezetek szervezésének, korábban esetenként alkalmazott erőszakos módszereit és határozatban leszögezte, hogy a termelőszövetkezeteket az önkéntesség teljes tiszteletben tartásával kell szervezni, illetve erősíteni. Az ellenforradalom leverése utáni új helyzet rendkívül kedvező lehetőségeket nyújt a tanács és a tömegek közötti kapcsolat további megjavításához.

(Liebmann felvétele)

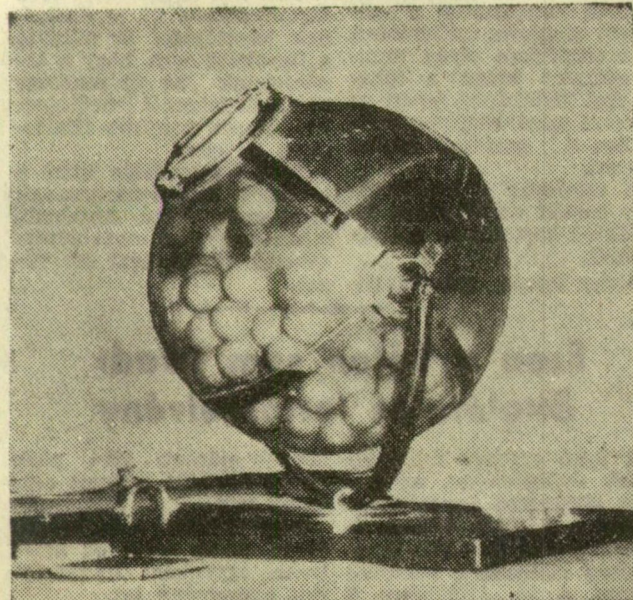
A tanácstagokat be kell vonni a munkába

Részletesen elemezte ezután a községpolitikai munkát. Számos jó példát említett erre, különösen a Szabolcs megyei Pocsalma község példáját emelte ki, ahol a tanács egyúttal a lakossággal együtt határozta meg községfejlesztési tervét. A tanácstagok tevékenységéről beszélt ezután, és megállapította, a tanácstagok csak akkor dolgozhatnak jól, ha a végrehajtó bizottságok bevonják őket a munkába. A tanácstagok döntő többsége szívesen részt vesz az állami munkában. Széles körben tapasztalható azonban, hogy a tanácsülésen nem adnak megbízásokat az egyes tanácstagoknak. Altalában kevés azoknak az ügyeknek a száma, amelyeket kötelezően a tanács elé kell terjeszteni döntés végett. Vannak elképzelések ennek a helyzetnek a meg-

változtatására. Ezeknek az a lényege, hogy különösen a községekben, jónéhány kérdésben a tanács legyen kötelezően meghozni a határozatot. Ilyen kérdések például: adófizetési halasztás engedélyezése, vagy véleményezés, egyes állások betöltése, a tanács apparátusában dolgozók előléptése, és más olyan ügyek, amelyek helyes eldöntését nagy mértékben segíti a tanácstagok helyi ismerete, a kollektíva bölcsessége és igazságérzete. Beszédre további részében a végrehajtó bizottságok helyzetéről és munkájáról beszélt, majd külön foglalkozott a végrehajtó bizottságok elnökeinek tevékenységével. Ezután áttért a falvak és a városok egyes problémáinak ismertetésére, megállapítva, hogy a társadalmi előrehaladásunk szempontjából

most a falu, a mezőgazdaság a legfontosabb harc terület. Az életszínvonal következetes emelése nem lehetséges a termelés szakadatlan növekedése, a termékek önköltségének csökkentése és a munka termelékenységének növekedése nélkül. Mezőgazdasági termelésünk pedig még alacsony színvonalú. A mezőgazdaság szerkezete ma még túlnyomórészt kisárutermetű jellegű, ami a termelés fejlesztése szempontjából nagyon hátrányos. Egyesek úgy vélekednek, hogy nincs szükség szövetkezeti mozgalom melletti agitációra, mert ez az önkéntesség megsértésének tűnhetne fel. A falun meghúzódó ellenséges elemek azonban egyáltalán nem ilyen passzívák és szövetkezetek életét igyekeznek a legrosszabb színben feltüntetni. A jövőben a községi tanácsok érezzék jobban magukénak a község területén működő tsz-eket. A járási és megyei tanácsok pedig ne a községi tanács megkerülésével foglalkozzanak a termelőszövetkezetekkel, hanem velük együtt munkálkodjanak a termelőszövetkezeti mozgalom sok és bonyolult problémájának megoldásában. A szervező munka sikereit igazolja Szabolcs megye példája, ahol az aktív munka eredményeképpen az elmúlt év utolsó negyedében is számottevően nőtt a szövetkezeti tagok száma. A tanácsok nagyon fontos feladata, hogy a munkájukban még jelentkező hiányosságokat minél gyorsabban leküzdjék s az egész tanácsapparátus bátran, nyíltan álljon ki a párt és a kormány mezőgazdasági politikája mellett.

Igy néz ki a lottó-üveggömb

Sokan helyszűke miatt nem láthatták a lottó sorsolását, amit Szegeden a Szabadság Moziban tartottak. Ime — ezek kérésére — bemutatjuk azt az üveggömböt, amelyből az öt számot kihúzzák. A forgatható üveggömbben kilencven kis piros, műanyagból készült labda van, amely két félgömbre szedhető szét. Ezek a műanyaglabdák tartalmazzák az egytől kilencvenig terjedő számokat, amelyekből mindig ötöt sorsolnak ki.

Nagy feladataik vannak a városi tanácsoknak

A városok problémáiról szólva megállapította, hogy munkásosztályunk, sőt egész dolgozó népünk szociális és

(Folytatás a 2. oldalon.)

A szocializmus hű katonái

Egy évvel ezelőtt — mint az országban mindenütt — Szegeden is megalakult a munkásőrség. Ezt a tényt nagy megnyugvással és örömmel fogadták a becsületesebb emberek. Egy év távlatából jóleső érzéssel és büszke örömmel tekint minden szegedi munkásőr is arra az útra, amelyet egységeik fejlesztésében napjainkig megtettek. Ki ne emlékeznék 1957. március 10. vörösfényes reggelére, amikor először jelentek meg a szegedi utcákon a kék ovrálba öltözött munkásőrök?! A dolgozók büszkén tekintettek ezekre az emberekre, akik a napi munka fáradsáma mellett még fegyveres szolgálatot is vállaltak — a szocializmus, a nép ügyéért. Abban az időben a szétvert és a föld alá szorított ellenség a »MUK«-jelszó megvalósításáról ábrándozott. Tétovázásra nem volt idő. S bátran kijelenthetjük, a magyar nép történelmében még nem volt példa arra, hogy szinte órákon belül egy katonailag megszervezett fegyveres egységet hozzanak létre. Amikor ez megvalósult, létrejött a munkásőrség. Tagjai mindenre el voltak állva, hiszen egyrészt élénken emlékeztükben éltek az ellenforradalmárok gatzettéi, másrészt le akarták mosni a Magyar Népköztársaság becsületéről azt a szégyenfoltot, amelyet az ellenforradalom okozott. A munkásőrök tettekkel akarták bizonyítani, hogy ez az ország nem eladott, s nem lesz sakkfigurája a nemzetközi imperializmusnak. Az ellenforradalmárok fenyegetései azonban — mint várható volt — szertefoszlottak és semmivé lett a »MUK« is. Erdemes megjegyezni, hogy külső és belső ellenségeink, közöttük a Szabad Európa rádió is egy évvel ezelőtt szélteben-hosszában azt híresztelte, hogy a forradalmi munkás-paraszt kormányban nincs tömegbázisa. Erre az ellenséges híresztelésre a munkásőrség létrejötté, az élet is csattanós választ adott. Már az első felhívásra tíz- és százazrek jelentkeztek a munkásőrség soraiba, hogy védjék a nép nyugalmát, szocialista alkotó munkáját. S pártunk, kormányunk a munkásőrség létrehozásával legyőzhetetlen fegyveres erőt teremtett. A munkásőrök szervezett katonai egységekbe tömörítve, a korszerű harcászati elvek alapján kiképezve, minden nehézséggel dacolni képes erőt képviselnek. Amikor erről beszélünk, nem hivalkodásból tesszük. Az az ember, aki valaha olyan kollektívában élt, amelynek minden

tagja egyet akar és egy elvet vall, az nagyon jól tudja, hogy ezek az emberek legyőzhetetlenek. S ilyen egy elvet valló emberekből áll a mi munkásőrségünk, amely méltán érdemelte ki a dolgozók szeretetét és bizalmát! A munkásőrség a proletárdiktatúra szerve. Az igaz hazafiság, a proletár nemzetköziség alapján áll. Azokból a dicső hagyományokból táplálkozik, amelyeket a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom tapasztalatai adnak. S a munkásőrök jelenléte is a garancia arra, hogy szeretett hazánkban megakadályozunk minden olyan esetleges további ellenséges kísérletet, amely szocialista rendünk megbontására irányul. A munkásőr-egységek képesek arra, hogy az ellenség esetleges kezdeményezéseit megfelelő válaszban részesítsék. Találón kapta meg a választ az a huligán provokátor, aki az egyik idős munkásőrnek megjegyezte: »Kik is ezek a munkásőrök?...« A munkásőr szava gyorsan és biztosan hangzott: »Csináljon csak valami rosszat a nép rendje ellen, akkor majd megtudja...« A szegedi munkásőrség életében, kiképzésében jelentős volt az a segítség, amit a testvéri szocialista államokban lévő fegyverbarátainktól kaptunk. Sok tapasztalatot és tanácsot adott az elmúlt év decemberében Szegeden és a megyében járt csehszlovák munkásmilícia parancsnoka és az általa vezetett küldöttség. Külön megemlékezünk a más fegyveres szervezetekhez való viszonyunkról. Ezt azért tesszük, hogy még a látszatát is elkerüljük az esetleges félreértéseknek. A munkásőrség minden fegyveres szervezettel a legszorosabb baráti kapcsolatot tartotta és tartja ezután is. A munkásőrök — és ezt is határozottan leszögezzük — a szocialista haza védelmét nem akarják monopolizálni. Országunk nyugalmát és szocialista rendjét becsülettel, együttesen vigyázzák többi fegyveres szerveinkkel úgy, ahogyan ezt joggal elvárják a dolgozó emberek. A munkásőrségben, a proletárdiktatúra szervejében a munkások és dolgozó parasztszerek, az értelmiség legjobbjai vannak. Az alkotó munka különböző posztjain odaadón és lelkesen végzik tennivalóikat épp úgy, mint a munkásőrségben. Önzetlen, áldozatos emberek. A szocializmus hű katonái. KELEMEN SÁNDOR százados, a szegedi munkásőr-zászlóalj parancsnoka

Ma:

Nagy lehetőségek
belföldi társasutazásra

Nő-nagygyűlés
a Szabadság
Moziban

Moszkvába látogat
az angol
hadügyminiszter

1848-as
forradalmi
hagyományainkról

Szegedi Szép Szó

